

ærede Medlem Hr. Korsgaard har holdt denne Tale, og at det ærede Medlem paa en Maade ganske har undsaagt Regeringen og erklæret, at der ikke kan være Tale om — det er utænkeligt, som han siger —, at der udenfor ganske isolerede Tilfælde kan blive noget Samarbejde mellem denne Regering og de Konservative. Ja, hvorfor er det utænkeligt? Det ærede Medlem har ikke motiveret dette. Hvis denne Regering fremsætter fornuftige, forstandige, saglige Forslag til Bedring af Erhvervslivet, til Løsning af Valutasituationen, Forslag, som er, skal vi sige, fri for Partipolitik, hvorfor skulde det ærede konservative Parti saa ikke kunne yde sin Medvirken? Er denne Regering da saa forpestet efter det ærede Medlems Opfattelse, at han slet ikke kan taale at komme i Nærheden af den. Det forekommer mig, at det ærede Medlem har været højst uheldig i Valget af Udtryk, da han holdt denne Tale, og jeg tvivler om, at det konservative Parti staaer bagved det ærede Medlem i disse Udtalelser. I alle Tilfælde føler jeg mig overbevist om, at Industrien ikke staaer bagved det ærede Medlem. Det har vi jo ogsaa set. Eksempler paa for 2 Dage siden. Neppe havde det ærede Medlem holdt denne Tale, hvorefter den socialdemokratiske Regering er en Pestilens for det konservative Parti, før Tekstilvarefabrikanterne indfinder sig hos denne Regering og anmoder Erhvervsministeren om at komme dem til Hjælp. Det maa jo være en Ydmygelse for det konservative Parti, naar det ser saaledes paa os og den nuværende Regering, at Fabrikanterne saa alligevel kommer til denne Regering og anraaber om Hjælp.

Det glæder mig, at den højtærede Erhvervsminister svarede Fabrikanterne, som han gjorde, da de kom til ham og anmodede ham om Hjælp, for jeg erkender, at Tekstilindustrien her i Landet lever under meget usikre Forhold. Jeg har tidligere beskæftiget mig med Tekstilindustriens Stilling, senest i Fjor, og den har jo ikke forandret sig meget siden den Tid. Jeg vil kun ganske kort minde om, at i denne Industri er der bundet en meget stor Kapital, mange store Bygninger, mange kostbare Maskiner, og der er knyttet 10 000—12 000 Mennesker til den. Det er en Industri, som aldrig har givet noget særlig stort Udbytte til sine Inde-

havere, det vil jeg gerne fremhæve; der har været ganske enkelte Fabrikanter i tidligere Tider, som forstod at tjene Penge paa den, men den største Del af Fabrikerne har aldrig givet noget stort Udbytte, og det hænger sammen med, at i Udlandet har denne Industri altid haft en uhyre billig Arbejdskraft. Vi kender alle sammen Skildringerne fra Schlesien og andre Egne, hvor Væverne har levet i den yderste Fattigdom, og lige op til Krigsaarene var der endnu mangfoldige Steder i Udlandet, hvor Tekstilindustrien arbejdede med meget billig Arbejdskraft og meget lang Arbejdstid, og som Følge deraf paaførte de den danske Tekstilindustri en meget haard Konkurrence. Det er jeg aldeles villig til at erkende. Nu har vi imidlertid faaet denne Tekstilindustri, og en Del af den har efterhaanden organiseret sig paa en efter min Mening meget fornuftig Maade. Det gælder Magasin du Nord, det gælder Crome & Goldschmidt, det gælder i den sidste Tid ogsaa Geismar & Co., og det gælder vistnok andre store Firmaer, som nu ikke alene fabrikerer deres Varer, men ogsaa sælger dem i egne Udsalg, og det siger sig selv, at i saadanne Tilfælde faar de sikkert et Forspring i Konkurrencen fremfor andre Fabrikanter. Men der er mange andre Tekstilfabrikanter, som ikke har gjort dette og maaske ikke kan gøre det, fordi de maaske ikke kan skaffe Kapital til saadanne Forsøg, der jo sikkert kræver en meget betydelig Driftskapital. Disse Foretagender lever efter min Mening paa det usikre, fordi den Tekstilindustri, som i fordums Tid bestod i Polen, Czekoslovakiet og Tyskland, ikke er kommet til fuld Udfoldelse endnu, men stadig vokser sig stærkere og stærkere. Efter de sidste Beretninger f. Eks. fra Polen er Antallet af Spoler, der er i Virksomhed dér, jo steget ganske uhyre de sidste Aar. Jeg føler mig overbevist om, at man paa de Steder ikke betaler den Arbejdsløn, som man betaler her i Landet, og som Følge deraf vil man faa en haard Konkurrence fra den Side. Det forekommer mig derfor, at det er Regeringens Pligt at overveje, hvad der kan gøres for at hindre, at man fra Virksomheder, der virker med lavere Arbejdsløn og med lang Arbejdstid, undergraver de Virksomheder, som giver Brødet til mange Tusinde Arbejdere her i Landet og deres Hustruer og Børn. Jeg